

מסכת יבמות זג ג.

• בעניין פירוש של "מספר ימיך מלא"

את מספר ימיך מלא - תנאי היא אם הוא לשון נוספת או לא	
חכמים	רבי עקיבא
זכה - מוסיפין לו, לא זכה - פוחתין לו	זכה - משלמים לו, לא זכה - פוחתין לו
חמש עשרה שנה שחי חזקה לאחר חיליו היו הוספה, ש"מ זכה, מוסיפין לו	אותן חמיש עשרה שנה שחי חזקה לאחר חיליו היו משלו, דמותה הינו רוצין לפחות משני
איינה ראייה, דמי כתיב מחזיקה, מ"בית דוד" כתיב והיה יכול לבא מחזיקה או מאיש אחר מבית דוד	תדע, שהרי נביא עומד ומתנבא "הנה בן נולד לבית דוד, יאשיהו שמו", ובשבעת חיליו של חזקה עדין לא נולד מנשה, שמננו יצא יאשיהו, ואלא מי ששבעת חיליו גזו לפחות משני, וכשהזה, השלים לו

• בעניין סיפה של המשנה זג מ"ט.

<p>הא דעתך אשתו שמתה מותר באחותה וכו'   יבמותו שמתה - מותר באחותה וכו'   אמר רב יוסף - כאן שנה רבבי, משנה שאינה צריכה   ופירש"י דזיל קרי ביה רב הוא,   "עליה" בחיה, שלא נאסרה אחותה אלא בחיה (ועיל' בתוס')</p>
--

כגלו לך מה שיגיד לך

מסכת יבמות דף ג.

- משנה - רבנן גמליאל אומר,

רaben Gamliel אומר	וחכמים אומרים
אין גט אחר גט	יש גט אחר גט
ולא מאמר אחר מאמר	ויש מאמר אחר מאמר
ולא בעילה אחר בעילה	
ולא חיליצה אחר חיליצה	

- בעניין אין גט אחר גט

ראובן שפיעון לאח רחל חוה	ראובן שפיעון לאח רחל חוה
רבן גמליאל - שני יבמות לאדם אחד מה אחד, וננתן גט לו ונתן גט לו,	
רבנן גמליאל מסתופק בכחו של הגט הניתן ליבמה, אם מועיל (אפילו מן התורה), והיבמה ניתרת למגמי,	
או שהוא אינו מועיל אפילו מדרבנן, והיבמה נשארת בזיקתה כמקודם,	
ולכן אינו אסור בקרובות שנייה, دائית אהני, הא פקעה זיקה דתורייהו, והוא כמגרש נכricht,	
ואיא קמא לא אהני למידחי, בתרא נמי לא אהני, והלכך לאו גירושתו היא,	
וכן שני יבמין ליבמה אחת, וננתן זה גט, וזה גט, האחרון אינו כלום ומותר בקרובותיה	
חכמים - יש גט אחר גט, דגט דוחה קצר ומשיר קצר, וא"כ קמא לא דחה למגמי, הלכך אכתי אייכא פלאג זיקה ודקה בעיא חיליצה,	
ולכן הגט השני נמי הו גט ואסור בקרובותיה	

- בעניין אין מאמר אחר מאמר

ראובן שפיעון לאח רחל חוה	ראובן שפיעון לאח רחל חוה
רבן גמליאל - אין מאמר אחר מאמר, בין ביבם אחד לשתי יבמות, בין שני יבמין ליבמה אחת,	
האחרון אינו כלום לפסול את הראשונה עליו,	
וaina צריכה הימנו גט, ולא ליאסר בקרובות השניה,	
זגס כאן ר'ג מסופק אם מאמר מועיל (לגמר כיomo יבום או) שאינו מועיל כלל,	
ולכן אם המאמר הראשון קונה, אין מקום למאמר שני לקנות, ואם אינו קונה לרשותו, נמי אינו קונה לשני	
חכמים - יש מאמר אחר מאמר, דהמאמר נחשב מדרבנן כקיןין חלקו של היבמה,	
ואינו מפקיע לגמרי את זיקת הייבום מבעלת המאמר או מצורותיה,	
ולפיכך יש מקום למאמר אחר מאמר חל על צורתייה או עליה מהיבמים האחרים	

מסכת יבמות דף ג.

• בעניין איוובעילה אחר בעילה

ראוון שפערן לא רחל חוה	ראוון שפערן לא רחל חוה
בא על זו, ויבם אותה בכך, וחזר ובא הוא או אחיו על צرتה, ביאת זנות בעלמא הוא, ואין אסור בקרובותיה	

• בעניין אין חיליצה אחר חיליצה

ראוון שפערן לא רחל חוה	ראוון שפערן לא רחל חוה
כיוון שהלץ לו, פקע הזיקה, ואם חזר והלץ על צرتה, או שהלץ אחיו לה או לצرتה, אינה כלום, ואין אסור בקרובותיה	

• יבם אחד, ויבמה אחת, כיצד דין יבם ויבמה?

ביאה	חילציה	גט	מאמר	אם עשה אחר...
מאמר	מאמר	מאמר	גט	או
גט	גט	ביאה	חיליצה	או
חילציה	ביאה	חילציה	ביאה	או

הטעם	הדין	עשה מאמר ביבמותו...
כדי להפקיע זיקת היבום, ואם רצה לכונס, לא יכנס, dicuon דהתחליל בגירושין, קיימה עליה ב"לא יבנה"	צרכיה הימנו חיליצה	ונתן לה גט
חיליצה אפקעתה לזיקתה, ובעי גט לאפקועי קדושין דיליה, חיליצה לא מפסקת קידושין	צרכיה הימנו גט	וחיליצה
מפרש בוגרמא אף זו כמצותה	הרוי זו כמצותה	ובעל

מסקת יבמות דף ג'

הטעם	הדין	נתן גט...
<p>כיוון דר"ג מסופק אם גט דוחה למגרוי או לא, וכ"ש לרבען דامرיך דמשיר קצר,</p> <p>אהני מאמר לכנותה, וצריך גט למאמרו וחיליצה לזיקתו, ויבומי לא, דמגט קמא, קיימה עליה ב"לא יבנה"</p>	צריכה גט וחיליצה	עשה מאמר
<p>אסור לקיימה, דקמה עליה ב"לא יבנה", וצריכה גט לביאתו (דנחשבת כמעשה יבום), (ואפי לר"ע דין קדושין תופסין בחייבי לאוין, ומשנה זו כר"ע, הכא מודה ר"ע דתפסי קידושי ביאה, גט לאו כחיליצה דמי לאפקועי כולה זיקה, הלך לא עדמה עליה בלאו גמור)</p> <p>וחיליצה לזיקתו, ואני כשאר יבמה שיכול לפטרה בגט לאחר ביאה, דחו בביאה פסולה משומן גט קמא וצריכה חיליצה לשארית זיקת הייבום</p>	צריכה גט וחיליצה	ובעל
<p>ואע"ג חיליצה פסולה היא, دائיה בעי לייבומי, לא מצי, אפ"ה דוחה למגרוי, ואני אחראית כלום</p> <p>دائיה מדורש לה במאמר או בביאה, לא בעינן גט, וכדר"ע אמר אין קדושין בחייבי לאוין</p>	אין אחר חיליצה כלום	חולץ

הטעם	הדין	חולץ...
שאין מאמר תופס בה לאחר חיליצה, וכר"ע	אין אחר חיליצה כלום	עשה מאמר
שכבר מותרת מלחמת חיליצה, והוא אסור בקרובותיה מלחמת חיליצה	זהו ללא צורך	ונתן גט
שאין ביאה תופס בה לאחר חיליצה, וכר"ע	אין אחר חיליצה כלום	ובעל

הטעם	הדין	בעל...
פשיטה לנ דלא מהני, דמאי קעביד, דהא כבר נעשית אשתו בביאה	אין אחר ביאה כלום	עשה מאמר
דget שננתן אחר ביאה, מגרש לה כאשתו גמורה, ולא בעיא חיליצה, ואם רצה להחזיר, מחזרה, דחיליצה שעשה אחר ביאה, אינה מועלת כלום	אין אחר ביאה כלום זיקת יבמין	ונתן גט
ואינה מועלת כלל, دائיה זיקת יבמין עליה	אין אחר ביאה כלום	חולץ

מסכת יבמות דף נ:

- אחת יבמה אחת ליבם אחד, ואחת שתי יבמות ליבם אחד, שניהם שווין, כמו שאמרנו, שיש אחר גט הרាលון או אחר מאמר הרាលון כלום, ואין אחר ביה שบทחילה או אחר החליצה כלום.

• **יבם אחד, ושתי יבמות, כיצד דין יבם ויבמה?**

בעל את זו...	חולץ לזו...	גט לזו...	עשה מאמר בזו....
ובבעל את זו	וחולץ לזו	וgett לזו	ומאמר בזו
ומאמר בזו	ומאמר בזו	ובבעל את זו	וgett לזו
וgett לזו	וgett לזו	ומאמר בזו	ובבעל את זו
וחולץ לזו	ובבעל את זו	וחולץ לזו	וחולץ לזו

הטעם	הדין	עשה מאמר בזו....
כרבנן דיש מאמר אחר מאמר, וייבומי לא, דהיכי ליעביד, אי ליבומי לתרוייהו, והוא להו שני בתים, ואילו לחדא, הויאל וחברתת ביה אגדיא, הוא להיה בונה שתי בתים, וחיליצה לאחת מהן, ופוטרת צרתה	צריכות ב' גיטין וחליצה	ומאמר בזו
פסל גט של אחרונה את הראשונה, דקם ליה בלאיינה, צריכה גט למאמרו וחליצה ליקתו , חליצה לא מפקעה קידושים, get לא מפרק זיקה	צריכה גט וחליצה	וgett לזו
אסור לקיימה, דהויאל וكمייתא אגדיא ביה, והוא להו שני בתים, צריכות ב' גיטין, זו גט למאמרו וזו get לביאתו , וחיליצה לאחת מהן, ופוטרת צרתה , אבל בget לחודיה לא נפקא בעלת ביה, הויאל דבריה פטולה היא	צריכות ב' גיטין וחליצה	ובבעל את זו
חליצה דאיתך לא מפקעה למאומו	הראשונה צריכה גט	וחולץ לזו

מסקת יבמות דף נ

הטעם	הדין	גט לזו....
חוליצה אחת, ואסור בקרובות שנייה, דרבן הוא דאמר יש גט אחר גט	צריכות הימנו חוליצה	וגט לזו
ואסור לקיימה דקמה עלייה בלבד לא יבנה משום גט דראשונה, ובgett לחודיה לא נפקא, משום דבריה פסולה היא	צריכה גט וחוליצה	ובבעל את זו
פסל גט של הראשונה את האחורה, דקם ליה בלבד לא יבנה, צריכה גט למאמרו וחוליצה לזיקתו , חוליצה לא מפקעה קידושין, ווגט לא מפקע זיקה	צריכה גט וחוליצה	ומאמר בזו
ዳי הדר מקדש לה לצורתה, לא תפשי בה קידושין כרבי עקיבא	אין אחר חוליצה כלום	וחלץ לזו

הטעם	הדין	חלץ לזו...
ומותר בקרובות שנייה, שאין אחר חוליצה ראשונה שום זיקת יבמין, וחוליצה בתירiyata לאו כלום היא	אין אחר חוליצה כלום	וחלץ לזו
ומותר בקרובות שנייה.... דאי מעשה האחرون כלום	אין אחר חוליצה כלום	ומאמר בזו
ומותר בקרובות שנייה.... דאי מעשה האחرون כלום	אין אחר חוליצה כלום	וגט לזו
ומותר בקרובות שנייה.... דאי מעשה האחرون כלום	אין אחר חוליצה כלום	ובבעל את זו

הטעם	הדין	בעל את זו...
ומעשה האחرون לא חשוב, ומותר בקרובות שנייה	אין אחר ביאה כלום	ובבעל את זו...
ומעשה האחرون לא חשוב, ומותר בקרובות שנייה	אין אחר ביאה כלום	ומאמר בזו
ומעשה האחرون לא חשוב, ומותר בקרובות שנייה	אין אחר ביאה כלום	וגט לזו
ומעשה האחرون לא חשוב, ומותר בקרובות שנייה	אין אחר ביאה כלום	וחלץ לזו

מסקת יבמות דף נ

- כל הנ"ל שיק בינו בין אחד לשתי יבמות, ובינו שני יבמים ליבמה אחת.
- המשנה חוזרת ותני כל האופנים שיש אחר חיליצה או אחר בעילה ביבם אחד ויבמה אחת, וזה הקדמה למחלוקת רבנן ורבי נחמייה.
- לכ"ע חיליצה פסולה אין אחריה כלום, משא"כ בביאה פסולה יש מחלוקת רבנן ור' נחמייה.

ר' נחמייה	רבנן			
		תחיליה	אמצע	סוף
		תחיליה	אמצע	סוף
אין אחריה כלום	אין אחריה כלום			
אין אחריה כלום	יש אחריה....			
	יש אחריה....			

<p style="text-align: center;">חיליצה פסולה הינו שלא היה יכול ליבם, ואפ"ה לכ"ע הוא חיליצה שמקעה הזיקה, ואין אחריה כלום, אם עשה מאמר או ביאה או גט אחר החיליצה, אינה כלום</p>		
כגון חלץ לו ועשה מאמר לו המאמר אינו אסור קרוביותיה של השני	בין אם נעשתה החיליצה בתחיליה (אין זה חיליצה פסולה)	תחיליה
כגון גט לו, וחלץ לו, וחזר ועשה בה מאמר או בבעלת הגט, לא מהני מאמר, ולא בעיא גט למאמרו	ובין אם נעשתה באמצע (אע"ג דחיליצה פסולה היא)	אמצע
כגון חלץ אחר מאמר וגט, אין אחריה כלום וחיליצה גמורה היא, וай הדר עביד מאמר, לא בעיא גט, דחיליצה גירושין גמורין היא	ובין אם נעשתה בסוף (אע"ג דחיליצה פסולה היא)	סוף

<p style="text-align: center;">ביאה פסולה הינו שלא היה יכול ליבם,</p>		
אין לאחריה כלום, דהיינו ביאה כשרה, ולכ"ע פקע הזיקה לוגרי	אם נעשתה הביאה בתחיליה הו מצות יבום	תחיליה
כגון גט לו, ובבעל לו, וחזר ועשה מאמר בשלישית, אסור בקרוביותיה לרבותן, דיש אחריה כלום (אבל לר' נחמייה אין אחריה כלום)	אם נעשתה באמצע (ביאה פסולה היא)	אמצע
כגון גט לו ומאמר לו, וחזר ובא על האחת, יש אחר ביאה זו זיקת יבמין, וכי מפיק לה, בעיא חיליצה ולא סגי לה בגט (אבל לר' נחמייה אין אחריה כלום)	ובין אם נעשתה בסוף (ביאה פסולה היא)	סוף

מסקת יבמות דף נ:

• גمرا

תירוץ של הגمرا	קושית הגمرا
<p style="text-align: center;"> דאַ אָמְרָתָ לאַ מְהַנִּי וויכל היבם ליבם את היבמה גם אם נתן לה גט, אָמְרֵי גֶּט לְחֹזִיכָה וְחַלִּיכָה לְחֹזִיכָה, ומדגת לא מהני, חיליצה נמי לא מהני, וויכל ליבם את היבמה, וְאָתֵי לְמִיבָּעֵל לְאַחֲרַ חַלִּיכָה, ויעבור על איסור תורה </p>	<p style="text-align: center;"> מ"ט אָמְרָוּ רַבְנָן גֶּט בַּבְּמָה מְהַנִּי מדוע אמרו חכמים שגט הנitin לבמה מועליל, והיבמה נאסרת מחמתו להתyiיבם? הָרַי מִן הַתּוֹרָה רַק חַלִּיכָה מוּעֵילָה להתריר היבמה להינשא, ואוסרת אותה להתyiיבם? </p>
<p style="text-align: center;"> דאַ אָמְרָתָ לאַ מְהַנִּי, וְאַין הַצְרָה נְפָسָלָת מְחַמְתוֹ לְהַתִּיְיבָם, אָמְרֵי מָאָמֵר לְקֻנוֹתָ וּבְיִאהָ לְקֻנוֹתָ, ומדammer לא מהני, ביאה נמי לא מהני לפסול צרתה מחמתו להתyiיבם, וְאָתֵי לְמִיבָּעֵל אֶת צְרָתָה לְאַחֲרַ הַבִּיאָה שֶׁל אַחֲתַ הַיְבָמֹתָות, ויעבור על איסור תורה </p>	<p style="text-align: center;"> מ"ט אָמְרָוּ רַבְנָן מָאָמֵר בַּבְּמָה מְהַנִּי, מדוע אמרו חכמים שמאמר הנעשה ביבמה מועליל, ושוב אסור היבם לאחר זה ליבם את צרתה? הָרַי מִן הַתּוֹרָה אַין הַיְבָמָה נְקֻנִּית לִיבָם אֶלָּא בְּבִיאָה? </p>
<p style="text-align: center;"> אָמְרֵי, אֵי בִיאָה אַחֲרַ גֶּט הַיָּא, שְׁבָא עַל יְבָמָה לְאַחֲרַ שְׁנַתָּן גֶּט לְצְרָתָה, גִּזְרָה אֶסְמָתֵיר בִּיאָה אַחֲרַ גֶּט, יְבוֹא לְהַתִּיר בִּיאָה אַחֲרַ חַלִּיכָה, זה אסור מן התורה, וְאֵי בִיאָה אַחֲרַ מָאָמֵר הַיָּא, שְׁבָא עַל יְבָמָה לְאַחֲרַ שְׁנַתָּן מָאָמֵר לְצְרָתָה, גִּזְרָה אֶסְמָתֵיר בִּיאָה אַחֲרַ מָאָמֵר, יְבוֹא לְהַתִּיר בִּיאָה אַחֲרַ בִיאָה, זה אסור מן התורה, וּלְפִיכְךָ גַּזְוָה חֲכָמִים עַל בִיאָה שֶׁאָחַר גֶּט, וְבִיאָה שֶׁאָחַר מָאָמֵר, שְׁלָא יוּעַילוּ לְהַפְּקִיעָה לְגַמְרֵי אֶת זִיקָת הַיְבָמָה </p>	<p style="text-align: center;"> מַאי טָעֵמָא אָמְרָוּ רַבְנָן בִּיאָה פְּסוֹלָה (שנעשתה אחרי גט) או אַחֲרֵי מָאָמֵר בַּבְּמָה אַחֲרָתָה) יְשָׁאָחָרְיהָ כְּלָוִם ולא מפקיע זִיקָת הַיְבָמָה לְגַמְרֵי </p>
<p style="text-align: center;"> אָמְרֵי, מַאי לְגַזּוּר, נְגַזּוּר חַלִּיכָה אַחֲרַ גֶּט מְשׁוּם חַשֵּׁשׁ שְׁמָא יְבוֹא לְעַשְׂוֹת חַלִּיכָה אַחֲרַ חַלִּיכָה, אַיְן חַשֵּׁשׁ בָּזָה, שִׁיכּוֹלָה הִיא לְהַמִּשְׁקָה וְלְחַלּוֹץ כָּל שְׁתְּרָצָה, וְאַיְוּבָךְ כָּל אִיסּוּר, וְאָסְמָר שִׁישׁ לְנְגַזּוּר חַלִּיכָה אַחֲרַ מָאָמֵר מְשׁוּם חַשֵּׁשׁ שְׁמָא יְבוֹא לְעַשְׂוֹת חַלִּיכָה אַחֲרַ בִיאָה, וְאָמְרוּ שְׁחִילָתָה מְועֵילָה, וּבְאַמְתָה הַוי אַשְׁתוֹ גִּמְорָה וְצָרִיכָה גֶּט וְלֹא חַלִּיכָה, אַיְן חַשֵּׁשׁ בָּזָה דִּיאָמְרוּ בְּחַלִּיכָה אַחֲרַ בִיאָה שְׁחִילָתָה מְועֵילָה, דְּהָא בְּחַלִּיכָה אַחֲרַ מָאָמֵר, צָרִיכָה גֶּט לְמָאָמְרוּ מִלְבָד הַחַלִּיכָה, ולכן אפילו אם יטעו בזה, ויעשו חיליצה וגט, אין חשש בזה, כיון ששוף סוף נותן גט </p>	<p style="text-align: center;"> מַאי טָעֵמָא אָמְרָוּ רַבְנָן חַלִּיכָה פְּסוֹלָה (שנעשתה אחרי גט) או אַחֲרֵי מָאָמֵר אַיְן אַחֲרְיהָ כְּלָוִם ומפקיע זִיקָת הַיְבָמָה לְגַמְרֵי </p>

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.